

JAUNAIS CELS

VINOTI LATVIJAI

SASTĪDIN,
1990. gada 3. februārī
Nr. 5 (145)

Cena 5 kap.

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris” laikroksts

Vēlētāju interesēs

28. janvārī Riebiņu ciemā notika atkārtotas vēlēšanas trijos vēlēšanu apgabalos. Deputātu skaitu papildinājuši trīs jaunie vēlētie, pēcnodarbošanās visi trīs — fermu vadītāji. Riebiņu 2. vēlēšanu apgabalā ievēlēts Vasilijš Mihaila d. Cvetkovs, Opūgu 14. vēlēšanu apgabalā — Jānis Ludviga d. Rādzvilovičs, Zabegu 21. vēlēšanu apgabalā — Veronika Ādama m. Golubeva.

Tātad tagad padome var sākt strādāt pilnā sastāvā un ar pilnu jaudu. Jāteic, ka no 30 ievēlētajiem deputātiem tikai 12 (tātad mazāk nekā puse) darbojušies iepriekšējā sasaukumā, bet gandrīz visiem pārējiem 18 deputātu pienākumi ir jauns, vēl neapgūts sabiedriskā darba lauks. Tātad ļoti svarīgi, kā viņi tiks tajā ievadīti. Sakarā ar to uz laikraksta «Jaunais Cēlis» jautājumiem atbild:

ZOJA AGAFONOVA,

Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja:

— Likumprojektā par vietējo pašvaldību ir samērā stingri nodalītas padomes un izpildkomitejas funkcijas. Bet, lai to īstenotu praktiski, jābūt ļoti prasmīgiem — likumā jau visu nevar paredzēt! Draud arī citas briesmas — iegrimt sīkumos. Tāpēc pirmais, ar ko mūsu padomei jā-sāk darbs, ir konkretizēt pastāvīgo komisiju darbalauku. Vajag orientēt visus deputātus izvirzīt projektus, plānus, kā uzlabot dzīvi mūsu pagastā. Vispirmām kārtām jāzina vēlētāju griba un tad problēma jā-formulē, jānosaka tās risināšanas ceļi un sešijā jāpieņem attiecīgs lēmums. Un, kad padome lēmumu pieņēmusi, līdz ar to izpildkomiteja saņem uzdevumu. Tiesa, vēlamais rezultāts var notikt pretrunā ar reali-

zējamo. Tad mums ir līdzeklis, kas protams, nav vienkāršs, — pārliecināšana. No tā, cik mēs, deputāti (un pirmām kārtām es kā padomes priekšsēdētāja) būsim kompetenti, strādāsim ar atbildības izjūtu, būs atkarīgas arī mūsu padomes darba spējas.

Uzskatu, ka mans uzdevums, visu deputātu uzdevums ir pielikt visas pūles, lai kaut kādā mērā uzlabotu mūsu lauku dzīvi, viņu labklājību. Cilvēka interesēm mūsu darbā jāstāv pāri visām citām interesēm.

Es nepiederu pie kādas vienas iedzīvotāju grupas interešu paaudžiem. Mans princips ir konsolidācija, savstarpēja sapratne. Es esmu par progresīvām pārmaiņām, bet tikai lai uz priekšu būtu virzīti visi. Un viens no galvenajiem uzdevumiem šajā sakarībā ir kopā ar izpildkomiteju radīt normālu darba atmosfēru visiem deputātiem. (Nobeigums 2. lpp.)

Darba kolektīva padomes loma

Tāpat kā visos kolektīvos, arī agrofirmas «Sarkanais Oktobris» cietais rūpnīca apkopojusi pērnā gada darba rezultātus. Ar pārliecību varam sacīt, ka mūsu kolektīvam aizvadītais gads bijis sekmīgs. Gan konditorejas izstrādājumu, gan čipsu ražošanas plāns izpildīts par 112 procentiem, turklāt sarāžotas 625 tonnas kartupeļu cietes.

Savu ieguldījumu šajos

panākumos devusi arī darba kolektīva padome, kas mūsu rūpnīcā tika ievēlēta un sāka darbu nedaudz agrāk nekā pirms gada. Tās uzdevums — būt par saistposmu starp administrāciju un pašiem darba darītājiem. Katra mēneša beigās darba kolektīva padome kopā ar administrāciju un arodbiedrības ceļa komiteju rezumē rūpnīcas darba rezultātus aizvadītajā periodā.

Savās sēdēs izskatām praktiskos, organizatoriskos un sadzīves jautājumus. Taču viens no vissvarīgākajiem jautājumiem mūsu kolektīvam vēl joprojām ir darba disciplīna, tāpēc mūsu padomei kopā ar arodkomiteju bieži vien nākas izskatīt dažādus darba disciplīnas pārkāpumus un vērsties pret vainīgajiem ar bargiem sodiem. Daļēji tas attur no jauniem «nedarbiem».

Izpildīt 1990. gada uzdevumus — tāds ir mūsu daudz nacionālā kolektīva galvenais uzdevums. To varēs panākt tikai ar mūsu visu godīgu, krietnu attieksmi pret uzticēto pienākumu. Uz to arī darba kolektīva padome aicina visus.

H. KUZNECOVA,

cietais rūpnīcas darba kolektīva padomes priekšsēdētāja

Cik tālu ar paju sistēmu?

Atbildot uz šo jautājumu, jāteic, ka pēc arhīvu datiem jau aprēķināta visu triju kolhozu — tagadējā «Sarkanā Oktobra» sastāvdaļu — dibinātāju mantiskā paja. Tā kolhozā «Krasnij Oktjabrj» apvienojās 348 sētas, kas ieguldīja kopsaimniecībā savu īpasiņu par apmēram 518

tūkstošiem rubļu (vecajā naudā, taču tā netiks pārrekināta, jo toreiz bija citādas cenas), kolhozā «Družba» — 231 sēta ar mantisko paju 353 tūkstoši rubļu un Kalpiņa kolhozā — 215 sētas ar 357 tūkstošiem rubļu.

Paveikts vēl viens liels solis — uzskaitīta visu šobrīd kolhozā strādājošo un dzīvojošo cilvēku izpeļņa, sākot no 1966. gada līdz

šodienai. Otrs — izpeļņas noteikšana no kolhozu dibināšanas sākuma līdz 1965. gadam ieskaitot — atkal prasīs ledzīlīnāšanas darbus un pārrekināšanu no darbdienu naturālajam apmaksam uz naudas izteiksmi.

Pats atbildīgākais un grūtākais darbs — precīza, pārdomāta paju sistēmas nolikuma izstrādāšana. Tam, pirmkārt, jābalstās uz kolhoza reālajām iespējām, otrkārt, jānodrošina nodrošināšanas garantijas darba veterāniem, kopsaim-

niecības dibinātājiem, pensionāriem; treškārt, jābūt izdevīgam arī tiem, kas pašreiz savu darbu iegulda kolhoza augsuņā, un jārosina viņi strādāt ar ista saimnieka apziņu.

Pagaidām nolikuma izstrādāšanas komisija, kuru vada agrofirmas ģenerāldirektora vietnieks ekonomikas un finansu jautājumos A. Sabanskis, saņēmusi vēl ļoti maz ierosinājumu. Līdz 15. martam nolikuma projektam jābūt gatavam.

M. GEKISA

Uzausis „Auseklītis”

«Auseklītis» — Rita zvaiģne — tā saucas jaunais bērnu dārzs, pēc skaita jau ceturtais Preiļos, bet pats vismodernākais un labāk iekārtotais rajona centrā. Kā atklāšanas svinībās teica viens no celtniekiem, tad pagaidām esot viens tāds visā zonā, ko apkalpo Daugavpils vispārējās celtniecības trests.

Ja turpināt stāstīt par dārziņa labumiem un jaukumiem, tad var papildināt, ka šeit pilsētas strādnieku rajona bērni, bet tādu ir daudz, jo visapkārt atrodas gan mūsu agrofirmas siera, lina un cietes rūpnīcas, trikotāžas fabrikas «Preiļi», melioratoru, apvienību «Lauktechnika» un «Agrokīmija», citu uzņēmumu un organizāciju korpusi, paceļas divi lieli dzīvojamie masīvi — siera rūpnīcas un «Lauktechnikas», dzīvos, atpūties un mācīsies labiekārtotās telpās, viņiem ir sporta zāle un peldbaseins, interesanti rotaļu namiņi

teritorijā, līdzās tek upīte, kura tiks atgriezta normālai dzīvei, tepat šalc senais pilsētas parks.

Laikam gan pirmo reizi visā bērnu dārzu ekspluatācijā nodošanas vēsturē tas tika iesvētīts, ko izdarīja dekāns Alberts Budže.

Dārziņa saimnieki ir siera rūpnīca, bet par tādām būs arī visi bērnu vecāki, to, kas šīs telpas piepildīs ar skanīgām balsīm. Audzinātāju un personāla komandu te komplektē vadītāja Valentina Mālniece, telpu noformēšanai pilsētas izpildkomiteja uzdevināja divus tūkstošus rubļu.

Atklāšanas svinību prieku ar saimniekiem, darbiniekiem un celtniekiem baudīja arī daudzie ciemiņi — Līvānu bērnu dārziņu pārstaives, Preiļu citu dārziņu vadītāji un mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi, jaunais pilsētas mērs Juris Ericis un rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Ilgonis Snikers u. c.

VELETĀJU INTERESESE

TOLU NU DZVMTO KROSTA

KATOLU BAZNICAS LATGALE

2. lappuse

LINU DRUVAS — JAUNSAIMNIEKU LEPNUMS

KAS IR DEKANTATORI

ZIRGI: AKTUALITĀTES, PERSPEKTIVAS

3. lappuse

LATVIJAS PIRMAJA PARLAMENTĀ

SVECES LIESMINA — GAISMAS SVĒTKI

SALDIE EDIENI

4. lappuse

ATTEĻĀ: Preiļu dekāns A. Budže klātesošos uzrunā pirms dārziņa un tā karoga iesvētīšanas. Jauno pirmsskolas bērnu iestādi viņš nosauca par gaismas piil, kuras cildenais mērķis — audzināt savas zemes cienīgus pilsoņus.

